

SXEDIO.FQ6

29.4.1950: ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΚΑΛΕΙ ΤΟΝ ΚΟΜΟΥΝΙΣΤΗ ΔΗΜΑΡΧΟ ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΩΣΤΑ ΠΑΡΤΑΣΙΔΗ, ΤΟΝ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟ ΚΑΙ ΠΕΝΤΕ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥΣ, ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΙΣ ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ ΔΥΟ ΠΙΝΑΚΙΔΩΝ ΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΑΥΤΟΙ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΦΥΛΑΚΙΣΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

Για να τιμωρήσει τους Έλληνες κυπρίους για το ενωτικό δημοψήφισμα της 15ης Ιανουαρίου 1950 ο Κυβερνήτης Αντρίου Ράιτ άρχισε να παίρνει πολύ αυστηρά μέτρα εναντίον των δυο παρατάξεων στο νησί.

Ηδη είχε απελάσει τον Δημοσιογράφο Παντελή Μπίστη και τον Γενικό Γραμματέα της ΠΕΚ Σωκράτη Λοϊζίδη, δυο Έλληνες υπηκόους, οι οποίοι είχαν παίξει σημαντικό ρόλο στη διενέργεια του δημοψηφισματος.

Αλλά και η αριστερά δεν επρόκειτο να γλυτώσει.

Ετσι ανέσυρε από το συρτάρι του μια παλιά υπόθεση που στην αρχή δεν είχε δώσει και τόση σημασία και την προώθησε αποφασισμένος να κτυπήσει και αυτή την παράταξη.

Η υπόθεση αφορούσε την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Λεμεσού, που ελεγχόταν εξ ολοκλήρου από την Αριστερά, με δήμαρχο τον Κώστα Παρτασίδη, στέλεχος του ΑΚΕΛ, με την οποία είχαν αντικατασταθεί οι ονομασίες δυο δρόμων στη Λεμεσό.

Το Δημοτικό Συμβούλιο της Λεμεσού είχε θεωρήσει προσβολή του δυο κεντρικοί δρόμοι της πόλης, να φέρουν τα ονόματα δυο ανθρώπων που είχαν πλήξει την Κύπρο και τη Βουλγαρία:

Ο πρώτος είχε διατελέσει κυβερνήτης της Κύπρου μετά τα Οκτωβριανά και είχε εφαρμόσει σκληρά μέτρα στο λαό ώστε το όνομα του να συνδεθεί τόσο πολύ με την περίοδο εκείνη που ονομάστηκε Παλμεροκρατία και έγινε συνώνυμη με τη δικτατορία.

Ο δεύτερος, ο Βασίλειος, ήταν ο γνωστός Βουλγαροκτόνος.

Ωστόσο ο σάλος που ακολούθησε ήταν για τον Πάλμερ και όχι για τον Βασίλειο.

Ενώ στα τέλη του **1949** ο Κυπριακός λαός οδηγείτο προς το ενωτικό δημοψήφισμα, ο Κυβερνήτης είχε διατάξει όπως αντικατασταθούν οι πινακίδες των οδών Τάκη Κυθραιώτη και **28ης** Οκτωβρίου, που είχε τοποθετήσει προηγουμένως το Δημοτικό Συμβούλιο με τις ονομασίες των Βασιλείου του Μακεδόνας και του Σερ Ρίτςμοντ Πάλμερ.

Η αλλαγή των πινακίδων έγινε στις **2.30** το πρωί της **30ης** Δεκεμβρίου από την Αστυνομία και μόλις το πληροφορήθηκε ο Δήμαρχος Κώστας Παρτασίδης έγινε θηρίο και διέταξε αμέσως να αντικατασταθούν οι πινακίδες πράγμα που έγινε στις **7** Ιανουαρίου **1950** και επανήλθαν τα προηγούμενα ονόματα, δηλαδή Τάκη Κυθραιώτη και **28ης** Οκτωβρίου.

Ταυτόχρονα ο Παρτασίδης με επιστολή του στο διοικητή και τον αστυνόμο Λεμεσού τόνιζε ότι η τοποθέτηση των πινακίδων είχε γίνει παράνομα.

Ο Κυβερνήτης που αναζητούσε ευκαιρία για να διώξει ένα σημαντικό στέλεχος της Αριστεράς, πιάστηκε από την απόφαση του Παρτασίδα και στις **17** Φεβρουαρίου, με διάταγμα " Εν συμβουλίω" που αποτελούσε την πηγή από την οποία ο Κυβερνήτης αντιλούσε όλη τη δύναμη του για να κάμνει ό,τι ήθελε, διέταξε και πάλι τον Παρτασίδα να αντικαταστήσει τις δυο πινακίδες, με τα ονόματα Βασίλειος Μακεδόνας και Σερ Χέρμπερτ Ρίτςμοντ Πάλμερ "εις περίοπτον θέσιν εις τους σχετικούς δρόμους, οι οποίοι ωνομάσθησαν αυτά υπό του προηγούμενου συμβουλίου του ειρημένου δήμου τη εγκρίσει του Κυβερνήτου".

Ο Παρτασίδης αντιλήφθηκε από την πρώτη στιγμή ότι δεν επρόκειτο για τυπική ενέργεια του Κυβερνήτη, αλλά αυτή είχε βαθύτερους στόχους μια και ο Νόμος επέτρεπε στον Κυβερνήτη να τον οδηγήσει μέχρι τη φυλακή, αν δεν υπάκουε.

Είπε ο Παρτασίδης μόλις πήρε την επιστολή του Κυβερνήτη στις **22** Φεβρουαρίου:

"Είναι φανερό στην προκειμένη περίπτωση πως δεν πρόκειται για μια τυπική ονομασία ενός δρόμου.

Είμαι βέβαιος ότι το Δημοτικό Συμβούλιο στο οποίο θα τεθεί το ζήτημα την Παρασκευή, θα το εξετάσει με τον αρμόζοντα τρόπο και θα φανεί και σ' αυτή την περίπτωση αντίξιο των προσδοκιών του λαού".

Ο Παρτασίδης δεν ήταν διατεθειμένος να υποκύψει, το ίδιο και τα άλλα μέλη του δημοτικού συμβουλίου της Λεμεσού.

Ετσι το Συμβούλιο στη συνεδρία του της **24ης** Φεβρουαρίου **1950** προχώρησε στην αντιέπιθεση και απεφάσισε να ακυρώσει απόφαση του προηγούμενου Δημοτικού Συμβουλίου της πόλης που είχε ληφθεί στις **20.12.1938** σύμφωνα με την οποία η οδός Γεωργίου Α. είχε μετονομασθεί σε οδό Σερ Χέρμπερτ Ρίτσομντ Πάλμερ.

Επίσης αποφάσισε να πληροφορήσει το διοικητή Λεμεσού ότι εσφαλμένα είχε τεθεί από προηγούμενο Δημοτικό Συμβούλιο ότι η οδός Τάκη Κυθραιώτη έφερε προηγουμένως την ονομασία οδός Μακεδόνας.

Στην πραγματικότητα, ανέφερε, η απόφαση του δήμου, το μέρος του δρόμου που ονομάστηκε σε οδό Τάκη Κυθραιώτη και δεν εγκρίθηκε από τον Κυβερνήτη δεν είχε κανένα όνομα.

Και αναδιψώντας στα αρχεία του δήμου ο Κώστας Παρτασίδης ανακάλυψε ότι στις **13** Οκτωβρίου **1910** το Δημοτικό Συμβούλιο υπό την προεδρία του τότε δημάρχου Χριστόδουλου Σώζου μετονόμαζε την οδό Ριχάρδου σε οδό Βασιλείου Μακεδόνας, αλλά στα αρχεία του δήμου δεν φαινόταν καθαρά ποια ήταν η οδός Ριχάρδου αλλά διαπιστωνόταν ότι η Πλατεία Ηρώων στην οποία βρισκόταν η οδός Τάκη Κυθραιώτη ήταν τότε χωράφι χωρίς δρόμους.

Ο Κυβερνήτης έδωσε προθεσμία στο Δημοτικό Συμβούλιο της Λεμεσού μέχρι τις **16** Μαρτίου για να προβεί στην αλλαγή των ονομασιών των δρόμων, αλλά το Δημοτικό Συμβούλιο κατέφυγε στο Εφετείο (Ανώτατο Δικαστήριο) προσβάλλοντας την απόφαση του Κυβερνήτη του εν Συμβουλίω.

Η αίτηση ακούστηκε στις **20** Απριλίου αλλά ο Γενικός Δημόσιας Κατήγορος Κρίτων Τορναρίτης αντίταξε στους δικηγόρους του Παρτασίδα και των

άλλων Δημοτικών Συμβούλων, Ιωάννη Κληρίδη, Γ. Ποταμίτη και Χρ. Μητσίδα, ότι το Δικαστήριο δεν είχε εξουσία να εξετάσει τη ορθότητα ή όχι της απόφασης του Κυβερνήτη εν Συμβουλίω.

Το δικαστήριο απέρριψε τη αίτηση του Παρτασίδη, αλλά επιφύλαξε την έκδοση λεπτομερούς απόφασης του για αργότερα.

Στις 29 του ίδιου μήνα ο εφέτης Μ. Μελισσάς εκδίδοντας την απόφαση του τόνιζε ότι το διάταγμα του Κυβερνήτη εν Συμβουλίω καταχωρείτο και σαν διάταγμα του Δικαστηρίου και καλούσε τον Παρτασίδη και τους άλλους Δημοτικούς Συμβούλους Ευαγόρα Φυλακτού, Παντιά Ε. Κωνσταντινίδη, Γεώργιο Χριστοδούλου, Χαράλαμπο Μ. Σολομωνίδη, Ζεκιά Πεξιέτ και Ναζίφ Ντενιζέρ όπως μέσα σε δεκαπέντε μέρες προχωρήσουν στην τοποθέτηση των πινακίδων άλλως θα συναλαμβάνοντο ενώ η περιουσία τους θα κατασχόταν.

Λίγο πριν εκπνεύσει το διάταγμα του δικαστηρίου το Δημοτικό Συμβούλιο Λεμεσού συγκάλεσε ευρεία σύσκεψη αριστερών και δεξιών στις 11 Μαΐου για μελέτη της κατάστασης.

Στη σύσκεψη παρέστησαν μόνο αριστεροί παράγοντες, ενώ οι δεξιοί όπως οι Ν. Κλ. Λανίτης, Σ. Τορναρίτης, Χριστιανός Ρωσσίδης, Αιμίλιος Φράγκος και Ηρακλής Μιχαηλίδης με επιστολές τους τόνιζαν ότι υποστήριζαν τη στάση του Δημοτικού Συμβουλίου, αλλά δεν μπορούσαν να παρευρεθούν στη σύσκεψη λόγω της ιδεολογικής τους αντίθεσης.

Ο Δήμαρχος Παρτασίδης ανεκοίνωσε στη σύσκεψη την οριστική απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου να μη δεχθεί τους όρους του Κυβερνήτη και θα ζητούσε από το Εφετείο να παραμερίσει το σχετικό διάταγμα.

Η καταχώρηση της αίτησης έγινε την ίδια μέρα, ενώ παράλληλα ο Παρτασίδης συγκάλεσε το βράδυ στο κινηματοθέατρο Ριάλτο της πόλης ευρεία σύσκεψη στην οποία κάλεσε το λαό να συμπαρασταθεί στο Συμβούλιο στον αγώνα του εναντίον του Κυβερνήτη.

Η αίτηση έπεσε στο κενό και σαν το Δημοτικό Συμβούλιο παρουσιάστηκε στις 3 Ιουνίου ενώπιον του Εφετείου που αποτελείτο από σπν Αρχιδικαστή Σερ

Εντουαρτ Τζάκσον και τον Εφέτη Μ. Μελισσά, γνώριζε ότι δεν θα γλύτωνε από την καταδίκη, αλλά και δεν ήταν διατεθειμένο να δώσει διαταγή να τοποθετηθεί το όνομα του Πάλμερ στην οδό **28ης** Οκτωβρίου.

Η δίκη ήταν δραματική και ο Αρχιδικαστής Τζάκσον απευθυνόμενος στον Παρτασίδη και τους άλλους Δημοτικούς Συμβούλους τους είπε:

"Παρουσιάζεσθε ενώπιον του δικαστηρίου για να δώσετε λόγο γιατί να μη τιμωρηθείτε που παρακούσατε διάταγμα του Δικαστηρίου. Να μη επαναλάβετε τους λόγους που αναφέρετε στην αίτησή σας, για να ακυρωθεί ή να τροποποιηθεί το διάταγμα του Κυβερνήτη εν Συμβουλίω, γιατί το ζήτημα αν ο Κυβερνήτης καλά ή κακά έξέδωκε το διάταγμα εν Συμβουλίω δεν αφορά το δικαστήριο αυτό που αποφάσισε ήδη πως δεν έχει δικαιοδοσία να το εξετάσει.

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Καλούμαι από το Ανώτατο Δικαστήριο μαζί με τα άλλα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Λεμεσού να δείξω λόγο, γιατί να μη τιμωρηθώ για παρακοή διαταγής του δικαστηρίου τούτου, σχετικά με την τοποθέτηση των ονομασιών των οδών Βασιλείου του Μακεδόνας και Σερ Χέρμπερτ Ρίτςμοντ Πάλμερ. Θέλω να τονίσω ότι όσον αφορά την τοποθέτηση της πινακίδας της ονομασίας της οδού Βασιλείου του Μακεδόνας, ούτε για μένα, ούτε για τ' άλλα μέλη του η Δημοτικού Συμβουλίου Λεμεσού μπορεί να τίθεται ζήτημα παρακοής. Το άρθρο **115 (1)** των Περί Δήμων Νόμων **1930-1948** επιβάλλει στα Δημοτικά Συμβούλια το καθήκον να έχουν τοποθετημένη σε περίοπτο μέρος την ονομασία ενός δρόμου.

ΤΖΑΚΣΟΝ: Θέλετε να πείτε, ότι δεν παραμελήσατε το καθήκον σας;

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Όχι. Οτι δεν παρήκουσα την απόφαση του δικαστηρίου, θελω να πω...

ΤΖΑΚΣΟΝ: Ισχυρίζεσθε ότι ο Κυβερνήτης ενήργησε εσφαλμένως;

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Υπερασπίζομαι ότι δεν παρήκουα διαταγή του δικαστηρίου.

ΤΣΑΚΣΟΝ: Οσα είπατε είναι απ' εκείνα που σας είπα πως έχουν ήδη αποφασισθεί από το δικαστήριο αυτό και συνεπώς δεν θέλω ν' ακούσω και πάλι.

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Το Δικαστήριο με κάλεσε να απολογηθώ.

ΤΣΑΚΣΟΝ: Εχετε κάμει τίποτα με το διάταγμα σχετικά με την ονομασία του δρόμου;

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Υστερα από δυο τρεις μέρες, το Δημοτικό Συμβούλιο πήρε ορισμένες αποφάσεις, τις οποίες θέτω ενώπιον του δικατηρίου, τρεις πινακίδες με την ονομασία της οδού Βασιλείου του Μακεδόνας πριν από την ημερομηνία της εκδόσεως του διατάγματος του Κυβερνήτη εν Συμβουλίω και πριν από την ημερομηνία της έκδοσης της Διαταγής αυτού του δικαστηρίου ήταν κι εξακολουθούν και σήμερα νάναι τοποθετημένες σε τρία περίοπτα μέρη στην οδό Βασιλείου του Μακεδόνας. Υποβάλλω κατά συνέπεια, ότι και στην περίπτωση ακόμα που ο Γενικός Εισαγγελέας επιμένει να θεωρεί το δρόμο που βρίσκεται μεταξύ των οδών Παύλου Μελα και Ανδρέα Δρουσιώτη, σαν τμήμα της οδού Βασιλείου του Μακεδόνας, εφ' όσον η ονομασία της οδού Βασιλείου του Μακεδόνας ήταν και είναι τοποθετημένη σε τρία περίοπτα μέρη στο δρόμο αυτό, δεν υπάρχει εκ μέρους του Δημοτικού Συμβουλίου Λεμεσού μη εκτέλεση ή παράβαση του καθήκοντος να τοποθετήσει την ονομασία της οδού Βασιλείου του Μακεδόνας και ότι ούτε εγώ ούτε τ' άλλα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Λεμεσού είμαστε ένοχοι οποιασδήποτε παρακοής".

Το Δικαστήριο δέχθηκε όμως το έγγραφο της απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου γιατί, όπως είπε ο Δικαστής Τζάκσον, περιεχόταν στη γραπτή απολογία που είχαν κάμει οι Δημοτικοί Σύμβουλοι, όταν είχαν υποβάλει αίτηση για ακύρωση ή τροποποίηση του διατάγματος του Κυβερνήτη.

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Ζητώ απ' το δικαστήριο να μου επιτρέψει να συνεχίσω την απολογία μου πάνω στο σημείο αυτό.

ΤΖΑΚΣΟΝ: Εξήγησα ότι δεν μπορείτε γιατί το

ζήτημα αυτό έχει ήδη αποφασισθεί.

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Εν πάση περιπτώσει δεν παράκουσα διαταγή του Δικαστηρίου στην προκειμένη περίπτωση. Εφ' όσον υπάρχουν τρεις πινακίδες σε περίοπτο μέρος, ούτε εγώ, ούτε το Δημοτικό Συμβούλιο παρακούσαμε διαταγή του δικαστηρίου.

ΤΖΑΚΣΟΝ: Δεν μπορούμε να ακούσουμε το επιχείρημα αυτό. Ο Νόμος δίδει το δικαίωμα στον Κυβερνήτη να αποφασίσει αν παραμελήσατε το καθήκον σας ή όχι.

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Νομίζω ότι το δικαστήριο έχει το δικαίωμα να αποφασίσει αν η διαταγή είναι εκτελεσμένη.

ΤΖΑΚΣΟΝ: Το δικαστήριο δεν μπορεί να εξετάσει αυτό, η υπόθεση σας είναι σοβαρή. Κινδυνεύετε. Πρέπει να πείτε στο δικαστήριο αν έχετε υπακούσει στη διαταγή του δικαστηρίου ή αν θα υπακούσετε.

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Και στην περίπτωση που θα πω ότι το Δ. Σ. θ' αναρτήσει την πινακίδα Βασ. Μακεδόνας, δε θα πω σωστά, γιατί ήδη υπάρχουν τρεις πινακίδες αναρτημένες σε περίοπτα μέρη.

ΤΖΑΚΣΟΝ: Από την ημέρα της έκδοσης του διατάγματος του κυβερνήτη αναρτήσατε πινακίδες σε κανένα μέρος της οδού Βασ. Μακεδόνας;

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Το διάταγμα δε με διάτασσε να κάμω αυτό. Οι πινακίδες ήταν αναρτημένες και ειδοποίησα το διοικητή.

ΤΖΑΚΣΟΝ: Το Δικαστήριο δε μπορεί να εξετάσει γεγονότα πριν από τις **17.2.1950** που εκδόθηκε το διάταγμα. Έχετε κάμει τίποτε μετά την **17.2.50**;

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Εχω πληροφορήσει το διοικητή ότι εκείνο που διατάχθηκα να κάμω, το έκαμε πριν χρόνια το Δ.Σ.

ΤΖΑΚΣΟΝ: Έχετε κάμει τίποτα για ν' αλλάξετε την κατάσταση μετά την **17.2.50**;

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Όχι.

ΤΖΑΚΣΟΝ: Εκείνο που πρέπει να κάμετε είναι να τοποθετήσετε τις πινακίδες σε περίοπτο μέρος του

δρόμου. Αν το Δ.Σ. είναι διατεθειμένο να το κάμει, τότε θα σας δώσουμε προθεσμία.

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Θα σας παρακαλέσω να μου λύσετε μια απορία. Αν ο κυβερνήτης διατάξει το Δ.Σ. να κάμει ένα αεροδρόμιο ή ένα δρόμο, το δικαστήριο έχει το δικαίωμα να εξετάσει αν το αεροδρόμιο έχει κατασκευασθεί;

ΤΖΑΚΣΟΝ: Το δικαστήριο δε θα κάμει παζαρλίκια. Το δικαστήριο δεν θα εξετάσει ερωτήσεις σχετικά με αεροδρόμια, αλλά το σημείο αυτό. Είστε πρόθυμοι να εκτελέσετε τη διαταγή του δικαστηρίου, δηλαδή να αναρτήσετε τις πινακίδες στους δυο δρόμους.

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Μιλώ για την οδό Βασιλείου Μακεδόνος, Υπάρχουν πινακίδες. Αν η Κυβέρνηση θέλει κι άλλες σας πει πόσες θέλει να βάλουμε.

ΤΖΑΚΣΟΝ: Είστε πρόθυμος να τοποθετήσετε πινακίδες και στο μέρος του δρόμου που δεν υπάρχουν πινακίδες;

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Αν το Δ.Σ. αποφασίσει να το ονομάσει οδό Βασ. Μακεδόνος και ο κυβερνήτης το εγκρίνει, πολύ ευχαρίστως.

ΤΖΑΚΣΟΝ: Δεν είναι απάντηση. Τώρα είστε πρόθυμος να το κάμετε;

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Με διατάσσετε να κάμω κάτι που δεν έχω υποχρέωση να κάμω.

ΤΖΑΚΣΟΝ: Πρέπει να αντιληφθώ απ' ότι λέγετε, ότι δε θα υπακούσετε;

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Έχετε τίποτε άλλο να πείτε;

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Οσον αφορά την πινακίδα της οδού Σερ Χέρμπερτ Ρίτμοντ Πάλμερ, επιθυμώ να δηλώσω τ' ακόλουθα: Είμαστε η αιρετή δημοτική αρχή της Λεμεσού, Όταν κατά την προεκλογική περίοδο παρουσιαστήκαμε μπροστά στο λαό υποσχθήκαμε, πως θ' αγωνισθούμε κατά των ανελευθέρων νόμων, του παλμερισμού, ότι θ' αγωνισθούμε για την εθνική απελευθέρωση της πατρίδας μας. Ο λαός που είναι θανάσιμος εχθρός καθε μορφής δικτατορίας...

ΤΖΑΚΣΟΝ: Τι σχέση έχει αυτό με την υπόθεση;

Είσθε πρόθυμοι να εκτελέσετε τη διαταγή του δικαστηρίου;

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Οχι. Για τους λόγους που θα εξηγήσω.

ΤΖΑΚΣΟΝ: Να πήτε τους λόγους που αφορούν εμάς. Τίποτε με το χαρακτήρα και τη συμπεριφορά του Πάλμερ όταν ήταν Κυβερνήτης. Δεν θέλουμε ν' ακούσουμε τίποτε απ' αυτά.

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Να μου επιτρέψετε να υπερασπίσω τον εαυτό μου.

ΤΖΑΚΣΟΝ: Εξαρτάται τι είδους υπεράσπιση θα κάμετε.

Στη συνέχεια ο Παρτασίδης ζήτησε να του επιτραπεί να καταθέσει την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Λεμεσού μετά την έκδοση του διατάγματος του Κυβερνήτη εν Συμβουλίω, αλλά το δικαστήριο αρνήθηκε.

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Είναι η απόφαση κατά την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο αρνήθηκε και αρνείται να αναρτήσει τις πινακίδες της οδού Πάλμερ.

ΤΖΑΚΣΟΝ: Είναι γιατί μισάτε τον Πάλμερ;

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Προσωπικά δεν έχω τίποτε μαζί του. Αν βρισκόμαστε στο δικαστήριο αυτό οφείλετε στο γεγονός και μόνο ότι υπάρχουν ανελεύθεροι νόμοι...

ΤΖΑΚΣΟΝ: Δεν έχουμε καθόλου σχέση μ' αυτά. Νομίζω ότι το Δικαστήριο θα σας αφαιρέσει το λόγο.

ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ: Διαμαρτύρομαι για τί μου αφαιρείται ο λόγος.

Στη συνέχεια μίλησε ο δικηγόρος του Δημοτικού Συμβούλου Ευαγόρα Φυλακτού που είπε στο δικαστήριο ότι ο πελάτης του είχε ήδη παραιτηθεί γιατί διαφωνούσε με το Δημοτικό Συμβούλιο και ότι δεν είχε καμιά πρόθεση να παρακούσει διαταγή του Δικαστηρίου:

ΤΖΑΚΣΟΝ: Εξαρτάται απ' αυτόν να εκτελέσει τη διαταγή;

ΧΟΥΡΗΣ: Μάλιστα

Ο Δημοτικός Σύμβουλος Παντιάς Κωνσταντινίδης μιλώντας στη συνέχεια είπε:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Πέρσι το 1949 κατεβήκαμε ως υποψήφιοι στις δημοτικές εκλογές. Μεταξύ των υποσχέσεων μας προς το λαό ήταν και η υπεράσπιση της εθνικής αξιοπρέπειας.

ΤΖΑΚΣΟΝ: Το δικαστήριο δεν μπορεί να ακούσει πολιτικούς λόγους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Αν αναρτούσαμε την πινακίδα του Πάλμερ, θα ήταν αντίθετο προς την επιθυμία του λαού, του οποίου ανελάβαμε να υπερασπίσουμε την εθνική αξιοπρέπεια.

ΤΖΑΚΣΟΝ: Δεν είσθε πρόθυμοι να εκτελέσετε τη διαταγή του δικαστηρίου;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Αυτό είναι αντίθετο προς την επιθυμία του λαού, αντίθετα προς τις υποσχέσεις μας και κατά συνέπεια δεν μπορούμε να το κάμουμε.

Με όσα είπε ο Παρτασίδης και ο Κωνταντινίδης συμφώνησε και ο Γ. Χριστοφόρου που μίλησε στη συνέχεια. Το ίδιο και ο Χαράλαμπος Σολομωνίδης που πρόσθεσε:

"Όσον αφορά την οδό Βασιλείου Μακεδόνος αναφέρω μια Κυπριακή παροιμία. Θέλω να σε δέρω κι εγώ να είσαι η βέρκα μου ζαβή". Ο Κυβερνήτης μας έφερε στο δικαστήριο για να τιμωρηθούμε για μια πράξη που δεν κάμαμε, θα ήταν αιώνιο στίγμα αν αναρτούσαμε την πινακίδα του Πάλμερ.

Ο Ισίδωρος Μαρκουλής που απολογήθηκε στη συνέχεια είπε:

"Υπάρχουν άγραφοι νόμοι που είναι πιο σεβαστοί από τους γραπτούς. Αυτοί είναι η αγάπη προς την πατρίδα και το λαό. Σ' αυτούς τους νόμους υπακούοντας ήρθαμε εδώ".

Την ίδια στάση τήρησε και ο Θωμ Οικονομίδης.

Στη συνέχεια ο Γ. Ποταμίτης, συνήγορος του Ζικιαή Πεξιέτ είπε ότι ο πελάτης του απουσίαζε από τη συνεδρία του Δ.Σ. μετά το διάταγμα του Κυβερνήτη και ότι ήταν πρόθυμος να υπακούσει στην απόφαση του Δικαστηρίου.

Ο Κρίτωνας Τορναρίτης είπε στο δικαστήριο ότι

έπρεπε να γίνει διάκριση, μεταξύ των δυο που έδειξαν προθυμία να υπακούσουν και των άλλων οι οποίοι αρνήθηκαν να υπακούσουν σε διαταγή του δικαστηρίου και το περιφρονούσαν.

Ο Τορναρίτης ζήτησε αθώωση των δυο, ενώ για τους άλλους είπε ότι η ποινή που προβλεπόταν ήταν η φυλάκιση επ' αόριστο" μέχρις ότου αποκαθάρουν το παράπτωμα των είτε υπακούοντες στο διάταγμα, είτε δίδοντες έγγραφον υπόσχεση ότι θα εκτελέσουν αυτό".

Ο αρχιδικαστής δέχθηκε την εισήγηση του Τορναρίτη και καταδίκασε τον Παρτασίδη, τον αντιδήμαρχο Γ. Χριστοφόρου και τους δημοτικούς συμβούλους Παντιά Κωνταντινίδη, Χαράλαμπο Σολομωνίδη, Ισίδωρο Μαρκουλλή και Οθωνα Οικονομίδη σε φυλάκιση επ' αόριστο ενώ απάλλαξε τους Μυριάνθη και Πεξιέτ.

Είπε ο δικαστής (μεταγλώττιση από την επίσημη μετάφραση της εποχής **3.6.1950**):

"Στις **17.2.1950** εκδόθηκε Διάταγμα του Κυβερνήτη εν Συμβουλίω σύμφωνα με τον περί Δήμων Νόμο. Το διάταγμα αυτό διάτασσε όπως ένα μήνα μετά την επίδοση του, το Δημοτικό Συμβούλιο Λεμεσού εκτελέσει το καθήκον του, δηλαδή της τοποθέτησης δυο πινακίδων σε δυο δρόμους της πόλης. Το Δημοτικό Συμβούλιο δεν υπάκουσε μέσα στον καθορισμένο χρόνο και λόγω αυτού το Διάταγμα του Κυβερνήτη καταχωρήθηκε στο Ανώτατο Δικαστήριο για να εκτελεσθεί ως εάν αυτό ήταν Διάταγμα του δικαστηρίου αυτού. Στις **25.4.1950** εκδόθηκε διάταγμα του Ανωτάτου Δικαστηρίου που απευθυνόταν ονομαστικά στα εννέα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου και τα διάτασσε να αναρτήσουν τις πινακίδες σε δυο οδούς όπως ανέφερε το διάταγμα του Κυβερνήτη.

Στις **27.4.1950** οπισθογραφήθηκε ως διάταγμα του δικαστηρίου.

Τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου διατάσσονταν όπως υπακούσουν μέσα σε **15** ημέρες από την επίδοση του, δεν υπάκουσαν σε αυτό και στις **20.5.1950** εκδόθηκε διάταγμα του ανωτάτου δικαστηρίου με

το οποίο διατάσσονται οκτώ από αυτούς να δείξουν λόγο γιατί να μη τιμωρηθούν.

Εμφανίστηκαν σήμερα και βάσισαν τα επιχειρήματά τους σε δυο λόγους:

1. Οτι δεν παραμέλησαν να εκτελέσουν το καθήκον τους, σύμφωνα προς το Διάταγμα του Κυβερνήτη, και

2. Οτι εάν τοποθετούσαν τις πινακίδες, θα παρέβαιναν υποσχέσεις που δόθηκαν προεκλογικά στους εκλογείς τους.

Όσον αφορά τον πρώτο λόγο το Δικαστήριο αυτό τον εξέτασε και προηγουμένως, όταν οι δημοτικοί Σύμβουλοι έκαναν αίτηση άρσης ή τροποποίησης του διατάγματος. Αποφασίστηκε τότε ότι το δικαστήριο δεν είχε δικαιοδοσία να εξετάσει αυτόν και ότι το ζήτημα του κατά πόσον το Δημ. Συμβούλιο παραμέλησε το καθήκον του, ήταν της αρμοδιότητας του Κυβερνήτη εν Συμβουλίω.

Όσον αφορά το δεύτερο λόγο, αυτό είναι ζήτημα που το δικαστήριο δεν μπορεί να εξετάσει. Εξη από τους Δημοτικούς Συμβούλους βάσισαν την υπεράσπιση τους στον ισχυρισμό ότι δεν μπορούν να συμμορφωθούν προς το Διάταγμα. Δυο άλλοι είναι σε διαφορετική θέση και δήλωσαν μέσω των δικηγόρων τους ότι δεν συμφωνούν προς τους άλλους και ότι δεν προτίθενται να παρακούσουν στο διάταγμα.

Ο Γεν. Αντεισαγγελέας δεν ζήτησε να ληφθούν μέτρα εναντίον τους και το δικαστήριο τους απαλλάσσει. Όσον αφορά τους υπόλοιπους έξη είναι φανερό ότι δεν μας άφησαν άλλην εκλογή από του να θεωρήσουμε ότι είναι ένοχοι περιφρόνησης του δικαστηρίου και να τους τιμωρήσουμε. Γι' αυτά διατάσσονται όπως αυτοί οι έξη φυλακισθούν στους κεντρικές φυλακές μέχρις ότου αναλάβουν είτε όλοι μαζί είτε χωριστά να συμμορφωθούν προς το Διάταγμα του Ανωτάτου Δικαστηρίου, της **25.4.1950** και να δώσουν εγγύηση η οποία να ικανοποιήσει ένα από τα μέλη του δικαστηρίου αυτού, ότι θα εκτελέσουν το διάταγμα. Όταν δοθεί υπόσχεση μαζί με την εγγύηση τότε οποιοσδήποτε προβεί σε αυτή, θα αποφυλακισθεί,

εκείνος ή εκείνοι που δεν θα υπακούσουν θα παραμείνουν στη φυλακή, μέχρι νεότερης διαταγής".